

EL PLA DE L'ESTANY

Text > XAVI XARGAY I OLIVA

D'aigua i calor | «Hola, *uncle*, feia temps que no t'escrivia i ho devies trobar a faltar. Com ja deus saber, aquest estiu s'han registrat unes temperatures fora mida: vint-i-quatre nits tòrrides al mes de juliol, és a dir, de més de vint graus; temperatura rècord de l'aigua de l'estany: vint-i-nou graus; mitjana de vint-i-vuit graus el mes de juliol (el segon més calorós de la història); nivell de l'aigua: dinou centímetres per sota de la cota zero. Són dades que ha recollit i explicat el meteoròleg banyolí Enric Estragués. Aquesta situació excepcional (almenys fins ara: sembla que s'ha iniciat un camí sense retorn) ha motivat tota mena de queixes a les xarxes: que si cal una piscina municipal, que si cal obrir el Club Natació, que si cal tenir més espais de bany... Fins aquí, res d'estrany. Comença a semblar-me més preocupant la resposta dels representants de l'Ajuntament, perquè —donant per descomptat que són els polítics més propers a la ciutadania i, més que política, han de fer gestió de proximitat— aporten arguments que s'acosten perillosament al populisme del broc gros o s'amaguen darrere d'una legalitat sense empatia. Si és cert que aquestes calorades aniran a més, hau-

riem d'aspirar que les respostes dels nostres representants fossin més acurades i efectives.» El meu nebot es fa gran: temps enrere hauria malparlat de tothom i hauria proposat una solució de guillotina.

Calaix de sastre | Mentre que no sé a on fan gimcanes per a adolescents i preadolescents amb una càrrega eròtica digna de les nits tropicals que hem viscut, a Vilademuls han optat per fer una gimcana entorn de *Bola de Drac* organitzada per l'Ajuntament, l'artista Quim Miró i l'agrupació de joves El Xiringu de Terradelles per donar a conèixer els pobles del municipi. La proposta consisteix a buscar als diversos nuclis del municipi bales de palla que tenen dibuixades les famoses boles de drac i un codi QR on es detalla tota la informació. Si el resultat és bo, la iniciativa serà perfecta; tot i això, em pregunto, com em pregunto amb moltes propostes pedagògiques i projectes escolars, si cal recórrer a elements aliens a la nostra cultura i banalitzar-los per fer-los més atractius.

Absolutament seriosa i reeixida va ser la sisena edició d'Ethno Catalonia, un projecte de les Joventuts Musicals de Banyoles que va reunir del 24 de juliol a l'1 d'agost una trentena de músics de quinze nacionalitats diferents. Els concerts que es van oferir a diversos espais de la ciutat van tenir un èxit considerable.

Per acabar, i per canviar radicalment de tema, seria bo tenir un record per a la Rosa Planella i Sarrà, membre

de la Junta Directiva del Centre d'Estudis Comarcals, llicenciada en història i en filologia catalana, catedràtica de llengua i literatura catalanes, impulsora del Curs d'història de la literatura catalana, que va durar diversos anys, i exemple de com fer cultura per al poble des de la discreció i el rigor. Es va morir després d'una llarga malaltia; desitgem que descansi en pau.

EL RIPOLLÈS

Text i foto > EUSEBI PUIGDEMUNT

Covid, sequera i ajuts | Aquesta crònica està marcada d'inici per tres notícies d'abast comarcal. La primera fa referència a la incidència de la mortalitat per covid-19 al Ripollès, que va ser del 0,4 ‰ segons les dades del segon trimestre de l'any, la més alta de Catalunya. La segona, que l'ACA, a les darreries de juliol, declarà l'alerta hidrològica a causa de les onades de calor successives i la sequera persistent. La darrera, la previsió que els ajuts Leader aportin al terror fins a sis-cents mil euros, que beneficiaran tots els pobles de la comarca, amb l'objectiu que generin activitat econòmica i la creació i el manteniment de llocs de treball, especialment entre els joves i les dones.

Si alguna cosa va caracteritzar els mesos estivals va ser la profusió de fires, cicles i festivals arreu de la comarca en què la música va tenir un paper predominant, per bé que no exclusiu. Comencem pel Festival de Música Antiga dels Pirineus, que va oferir recitals de música barroca a les poblacions de Ripoll, Sant Joan de les Abadesses, Camprodon i Llanars. A Ripoll i Camprodon hi van tenir lloc els dos festivals degans de la comarca, el XLIII Festival Internacional de Música de Ripoll, conjuntament amb el 33è Curs d'Interpretació Musical per a joves intèrprets, i el XXXVII Festival Isaac Albéniz. Val a dir que, de manera paral·lela, la seu camprodonina del Museu Albéniz remodelà a fons les instal·lacions amb propostes noves per poder oferir un servei millor. Sense deixar Camprodon i la seva vall, volem esmentar el Festival Macroclima, que hi va agermanar gastronomia i música (el concert inaugural va arribar

>> Rosa Planella es va morir el 30 de juliol passat.
(Foto: CENTRE D'ESTUDIS COMARCALS DE BANYOLES)

cròniques

a aplegar més de 2.500 persones), i el Festival de Música de la Vall de Camprodon, amb audicions repartides entre Camprodon, Llanars, Vilallonga de Ter, Setcases i Sant Pau de Segúries. A la petita població d'Espinavell es va oferir el cicle de «Música a la Capella», amb actuacions diverses.

A Planoles es va celebrar el Cicle d'Arts Escèniques i Música, i no pas lluny d'aquí, a la baronia de Toses, el

festival Romànic en Viu, amb la finalitat de promocionar el romànic dels poblets que en formen part a través del fet musical. En aquest mateix sentit, el festival Ripollès 5 Sentits, a més de voler promocionar el patrimoni monumental i cultural, hi va afegir el gastronòmic. A Campdevàrol, hi va haver el festival Clavetaires, amb una rica i variada oferta musical, mentre que a la vila de les abadesses es va oferir el XXVII Festival del Comte Arnau, amb el concert del grup Sopa de Cabra com a plat fort.

Carnaval d'estiu | Pel que fa a fires i altres activitats ludicoculturals, sobresurten el Carnaval d'estiu de Sant Joan de les Abadesses; la II Fira Napoleònica a Sant Pau de Segúries (per commemorar la batalla del Capsacosta (1794), que va acabar amb una important victòria catalana contra l'exèrcit francès), i la segona Festa de l'Estiueig a Ribes de Freser, un viatge en el temps en què es va recordar l'impacte que per a la població i la vall va tenir l'arribada i l'estada dels primers turistes. A més, a Ribes va tenir lloc la novena edició del Festival Gollut, amb una extensa programació de cinema de compromís ètic i social. A la vileta de Gombrèn, les velles feines agràries de la collita hi

van tornar gràcies a la Festa del Segar i del Batre.

També hem de dir que a Ripoll, amb el títol de «Bàculs i Trabucs», s'oferiren una sèrie de visites guiades per la ciutat ambientades en els conflictes entre els monjos i els vilatans dels segles XVI i XVII. A Ripoll encara, entre els dies 11 i 14 d'agost es va celebrar als carrers i places de la vila el XXIV Mercadal del Comte Guifré, amb tot d'activitats ambientades en l'edat mitjana.

Respecte als trenets turístics, un element lúdic a bastament popular i present a Camprodon i a Ripoll, se'ls va donar un aire nou que va anar més enllà del mer entreteniment de passejar els usuaris per les viles que hem esmentat, ja que els van reconvertir, a més a més, en una eina per donar a conèixer la història, el patrimoni artístic i cultural i els entorns més emblemàtics.

Per acabar, hem de dir que en un ple de final de juliol, l'Ajuntament de Ribes de Freser va acordar rebatejar la plaça de la Morera del veïnat de Bruquera amb el nom de plaça de la Pastora Marina Vilalta i Fajula, guardonada recentment amb la Creu de Sant Jordi, per reivindicar tant la seva tasca pecuària com la de tantes altres dones de pagès.

>> Cartell del festival Clavetaires.
(Foto: AJUNTAMENT DE CAMPDEVÀROL)

GIRONINS A L'EXTERIOR

Text > ANNA JOFRE VILANOVA,
resident a Rotterdam

Les grans casualitats de la vida m'han portat a establir-me a Holanda, oberta al mar i a la gent. La meva gran aventura en aquest país va començar el març del 1995: després de sis anys de no saber res d'ell, em vaig retrobar amb qui acabaria sent el meu marit, que és holandès, al bell mig del pont d'en Gómez de Girona. I ja fa més de vint-i-cinc anys que visc en aquest petit gran país. A hores d'ara és inevitable que em senti mig catalana i mig holandesa. Tot i això, sempre duc dins meu un enyorament ben portat de la meva gent, de